

Не се долавятъ явни следи на влияние върху Яворова отъ другитѣ руски поети-символисти: Брюсовъ, Бальмонтъ, В. Ивановъ, Сологубъ, Блокъ и пр. — Той възприема духа и формитѣ на символизма почти изцѣло отъ френската и белгийската поезия.

Познавалъ е родоначалника на „модерната“ поезия, неговитѣ „*Les fleurs du mal*“, и това преди всичко се долавя въ нѣкои особености на поетическия му речникъ и стилъ. Охотно си служи съ сатанинскитѣ слова отъ речника на Бодлера: демонъ, змия, сатана, вампиръ и пр., следва го и въ антитезитѣ, въ които е отразенъ дуализмътъ на френския поетъ:

Tu contiens dans ton oeil le couchant et l'aurore
(„*La Beauté*“)

Тя бѣше свѣтлина /на пролѣтното утро,
отвѣки съчетана
съ мъглата подранила на есенната вечеръ
(„*Смъртта*“)

Като Бодлера въ „*Le Vampire*“, и той сипе проклетия върху жената — чудовище, дете на „престѣпленieto и позора“ — въ „Чудовище“, „Проклятие“ и „Не си виновна ти“:

Toi qui, comme un coup de couteau,
dans mon coeur plaintif est entrée!

Toi qui forte comme un troupeau
de démons, vins, folle et parée;

de mon esprit humilié
faire ton lit et ton domaine;
infâme a qui, je suis lié
comme le forçat à la chaîne...

— Maudite, maudite sois tu!